

ning — og der taler jeg en lille Smule af personlig Erfaring — at de derigennem ganske anderledes ville faa et Indblik i hele det græske Mandsliv og Kultur end ved at studere det græske Sprog i Løbet af højt regnet 20 ugentlige Timer, fordelt paa 4 Aar, nemlig ca. 5 Timer ugentlig om Aaret. Jeg har nemlig lagt Mærke til, at unge Mennesker, der ere gaaede gennem den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling i Stats-skolen og som følge deraf allerede have haft nogen Undervisning af den Art, som i Stats-skolen allerede længe har været indført, i Virkeligheden ganske anderledes, skønt denne Undervisning kun har omfattet 1 Time om Ugen, ere komne ind i den græske Litteratur og dens Skatte, end de, som ere gaaede den anden Vej og have studeret Græsk i den sproglig-historiske Afdeling. Jeg har for det første villet indføre dette Fag, fordi jeg tror, at det vil være et i høj Grad dannende Fag og være af overordentlig Betydning for Skoleungdommen i Fremtiden. Men jeg har tillige vovet samtidig hermed at tænke mig — dertil behøves ingen Lovsform, det kan ske ad administrativt Vej — at den nuværende græske Undervisning lider et Par Timers Afdrag, og saa her støttende mig til Majoriteten i det filosofiske Fakultet, som udtaler sig saalunde: „En saadan Forberedelse af Reformen vil vistnok bedst kunne ske ved at gøre et Skridt, der ogsaa i sig selv er anbefalelsesværdigt, nemlig ved straks at paabegynde Indførelsen af græsk Oversættelseslæsning for den nuværende sproglig-historiske Afdeling. Det dertil fornødne ringe Timeantal vil let kunne tages fra den egentlige Sprogundervisning i Græsk, idet de til Eksamen nu krævede Pensja jo godt ville kunne taale en lille Nedsættelse, naar der i Stedet kommer en saa meget vidtstrakt Læsning af de græske Forfattere gennem Oversættelser“. Jeg har derved troet at have haft tilstrækkelig Autoritet for mig til at turde paatænke dette Forsøg, som jeg tror vil blive noget mere end et Forsøg, naar det først er gennemført, og vil vise sig særdeles gavnligt, nemlig at indskrænke det græske Sprogstudium og i Stedet for at indføre et Studium af den græske Kultur.

Jeg gaar dernæst over til den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling, idet jeg

naturligvis ikke skal gentage, hvad der gælder om begge Afdelinger, men det, jeg der nærmest kommer til at tale om, er det Forslag, som gaar ud paa, at Matematikundervisningen i ikke ringe Grad skal indskrænkes, og at der i Stedet for skal indføres Latinundervisning i de to øverste Klasser. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Oct. Hansen) mente, at dette var et overordentlig reaktionært Skridt, som han aldeles ikke kunde tænke sig Muligheden af, at han og hans Venner kunde gaa ind paa, naar de ikke fik noget til Gengæld. Paa den anden Side var det ærede Medlem ganske overordentlig begejstret over den Betænkning, der er afgiven af Undervisningsinspektionens Flertal, men det ærede Medlem vil let se, at det, som er foreslaaet af mig paa dette Punkt, er — jeg kan sige — ordret overensstemmende med, hvad Undervisningsinspektionens Flertal har foreslaaet, idet Undervisningsinspektionens Flertal, som i saa Henseende er aldeles entig med det filosofiske Fakultets Flertal, har erkendt, at den nuværende matematisk-naturvidenskabelige Skole er for meget Fagstole, og at dette paa en naturlig og fornuftig Maade kunde rettes ved, at Latinundervisningen føres helt op gennem Skolen. Der er saa meget mere, der kan tale derfor, som den nuværende Latinundervisning for den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling i Virkeligheden viser som en Mære paa Eleverne, thi de faa jo saa godt som ingen Nytte deraf; de høre op med Latinundervisningen paa en Tid, da de endnu ikke have begyndt paa en nogenlunde udstrakt Forfatterlæsning; de høre op paa et saa elementært Punkt, at det hele kun staar for dem som en Byrde og ikke tillige som noget interessant, som noget, de med Glæde kunne hengive sig til og studere, og derfor er det ogsaa naturligt, at de betragte det og maa betragte det som en Arimelighed, der fra Statens, Lovgivningsmagtens Side er paalagt dem, at de skulle lære Latin i 4 Aar uden at kunne indse, at de have nogen som helst Nytte deraf. Men det vil falde bort, med det samme man fortsætter op gennem de to øverste Klasser, saaledes at de virkelig komme ind i Forfatterlæsningen, saaledes at de virkelig kunne faa Udbytte